

Uddannelsesplan 3. Praktikperiode.

Centrale kundsabs- og færdighedsområder:

a)

Arbejdsområdet er Socialpsykiatri og opgavefeltet består i at skabe livskvalitet og udvikling for diagnosticerede psykiatriske patienter i medicinsk behandling. Personalet er tværfagligt sammensat af uddannede i sundhedssektoren og inden for det pædagogiske område. Medarbejderne underviser og indgår i dialog med beboerne omkring sygdommens symptomer og diagnosen. Kontaktpersonerne indgår i et samarbejde med beboerne omkring deres ønsker og behov og der udarbejdes handleplaner. Der motiveres til udvikling gennem undervisning og uddannelse i recovery-tankegangen (at komme sig). Som hjælp og støtte tilbydes samtale med aktiv lytning og undervisning i den kognitive model.

b)

De pædagogiske handleformer og metoder tager udgangspunkt i det tværfaglige arbejdsområde, Socialpsykiatri. Dvs. at praktikanten arbejder med "værktøjerne" i den socialpsykiatriske medarbejders "værktøjskasse" (Socialpsykiatri, Åste Herheim, Systime 2005).

c)

Professionens vidensformer har en tværfaglig karakter, da den psykiske sygdoms årsager har udspring i både biologiske, psykologiske og sociale faktorer. Vidensformerne er således baseret i de sundhedsfaglige, humanistiske og sociale videnskaber. Hvilket medfører et holistisk menneskesyn, hvor individet ses som et socialt/kulturelt væsen med en biologisk oprindelse og et biologisk eksistensgrundlag.

d)

Den samfundsmæssige moderniseringsproces har betydet at de sindslidende er kommet ud fra de psykiatriske hospitaler og plejehjem. Socialpsykiatrien er i udvikling og der arbejdes med integration i samfundet. Det er ikke uproblematisk at blive integreret i samfundet efter at have været ramt af en sindssygdom. På den ene side har den sindslidende ofte brændt alle broer til det sociale netværk, og på den anden side er samfundet ikke uddannet til at forstå og rumme den sindslidende og dennes sårbarhed. Når den psykiatriske afdeling udskriver patienten med en handleplan ligger der et stort arbejde

forude, som varetages af socialpsykiatrien. Patienten er nu borger i samfundet og skal "komme sig", udvikle sit jeg/selv, skabe nye netværk, indlære almindelige daglige rutiner og funktioner etc.

e)

Professionsbevidstheden og identiteten i det tværfaglige samarbejde er tæt forbundet med det holistiske menneskesyn. Sygdommen er jo noget man skal lære at leve med. Den skal ikke udelukke det enkelte menneskes mangfoldighed og udvikling. Pædagogens kompetenceområder indenfor kommunikation, samarbejde, læring og planlægning af strukturerede udviklingsforløb iværksættes gennem et samarbejde med den enkelte beboer.

f)

Den pædagogiske professions faglige bidrag i socialpsykiatrien hænger sammen med pædagogikkens genstandsområder: Undervisning, uddannelse og opdragelse/dannelse – helt i takt med det moderne samfunds tanker om læring hele livet er pædagogen bevidst om, at man altid kan lære noget nyt, der er altid nogle udviklingsmuligheder. I arbejdet inden for socialpsykiatrien bliver pædagogen et dynamisk forbillede, der indgår i gensidige læreprocesser i et samarbejde med den sindslidende og andre faggrupper, hvor udvikling og livskvalitet er målet.